

عنوان مقاله:

فرا هنجاری های ادبی در فواصل آیات و تفسیرهای زیبا شناسانه و معنا شناسانه آن

محل انتشار:

دوفصلنامه علوم قرآن و حدیث، دوره 43، شماره 2 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسنده:

حسن خرقانی - استادیار دانشگاه علوم اسلامی رضوی

خلاصه مقاله:

پایان آیات کریمه قرآن، زیبایی ها و نکته های معنایی بسیاری را در خود نهفته دارد و بحث های گسترده و پر دامنه ای را می طلبد. این مقاله در پی بررسی و حکمت یابی فرا هنجاری های ادبی و تغییرات ساختاری صورت گرفته در فواصل آیات قرآن است. در این باره سه دیدگاه ارایه می گردد: برخی آن را به هماهنگی میان فواصل آیات استناد می دهند؛ برخی دیگر نیز با کم رنگ سازی نقش فواصل، به دنبال نکته های معنایی و بلاغی دیگرند و گروهی نیز این دو را همپایه هم می دانند. نگارنده، به تحلیل معنا شناختی و زیبا شناختی نمونه هایی از فرا هنجاری های پایان آیات می پردازد و آن را در چهار محور افزایش و کاهش برخی حروف و واژگان در فواصل آیات؛ دگرگونی در چینش سخن و گزینش برخی ساختهای سخن به جای برخی دیگر دنبال می کند. با تحلیل موارد گوناگون، این نتیجه به دست می آید که نقش زیبایی های لفظی و نکات معنایی با توجه به نوع تغییرات متفاوت است و در افزوده شدن یا کاسته شدن برخی حروف در فواصل آیات، جنبه های آوایی پر رنگ تر می شود، اما در چینش ساختارهای سخن معنا عنصر اصلی به شمار می رود. در عین حال تلاش بر این است که در کنار تفسیر زیباشناسانه بر پایه هماهنگی فواصل، به دنبال یافتن زیبایی های معنایی و نکته های معارفی و بلاغی دیگر نیز باشیم. جایگاه هماهنگی میان فواصل در قرايات قرآنی و حجت هایی که بر آنها اقامه شده، از دیگر سرفصلهایی است که ضمن مباحث دنبال شده است.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، علوم قرآن، بدیع، فواصل آیات، مراعات فواصل، تناسب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/644322>

